

1078

BIBLIOTECARU Nº 1 ANTISEMITA

SIMULACRUL EMIGRARII EVREILOR DIN ROMÂNIA

1 Ianuarie 1901

20 bani Fascicula

BIBLIOTECA POPULARĂ ANTISEMITĂ

SIMULACRUL
EMIGRĂREI OVREILOR

DIN

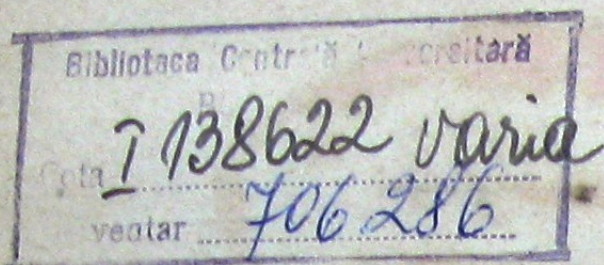
ROMÂNIA

BUCURESCÎ

EDITURA ZIARULUI „APĂRAREA NAȚIONALĂ”

1901

TIPO-LIT. SOCIETATEI „TIPARUL“

STRADA COVACI, No. 14.

Execută cu cea mai mare acuratețe orî-ce
lucrări atingătoare de această bransă.

PREȚURI MODERATE

PREFAȚA

Publicând astă-dî primul număr al „Bibliotecei antisemite“, datorî ne credem a da câte-va explicațiuni asupra scopului ce urmărim, asupra câmpului de activitate ce se întinde înainte-ne și asupra mijlo-celor noastre de luptă.

„Biblioteca“ se adresează tututor bunilor Români cari doresc a vedea patria lor fericită, pe calea unei reale propășiri și liberată cu un minut mai înainte de greul jug strein al asservirei economice.

Ea voește să deștepte luarea aminte a celor în drept, că a sosit timpul pentru Român să fie stăpîn în țara lui, să-și vadă singur de nevoile lui, să umble cu propriile lui picîore și să nu mai lase pe mîna streinilor, orî-care ar fi ei, comerciul, industria, artele, meseriile și agricultura.

Ea doresce să răspândescă tocmai în mijlocul păturei celei însemnate a poporului, a țărânilor, principiile cele bune de economie, de îngrijire a corpului și a sufletului, virtuțile sufletești și morale care fac țaria națiilor și le dau superioritate față de nemiștii înconjurători.

Ea voescă să lupte în fine prin puterea tiparului, prin formarea convingerilor, prin răspândirea adevărului, tăcând pe toți Românii să înțeleagă că față de invasiunea dănilor crescândă a Evreilor, față de mijloacele lor necinstite de luptă, față de ura lor de rasă și de credințe, — nu este datorie patriotică mai mare de împlinit, nu este silință mai nobilă de cheltuit, decât împotrivirea îndrăsnită dar cumpănită și în marginile legilor, contra vrăjmașului care te atacă pe nesimțite, care te cucerește fără de arme, care-ți sugerează forțele până te lasă sărac în țară bogată, strein în casă părintească, rob la cei fără de patrie și fără de lege.

„Biblioteca antisemită“ o punem sub sprijinul tuturor Românilor patrioți, care cred în viitorul nemului lor și care doresc a lăsa copiilor lor o patrie din ce în

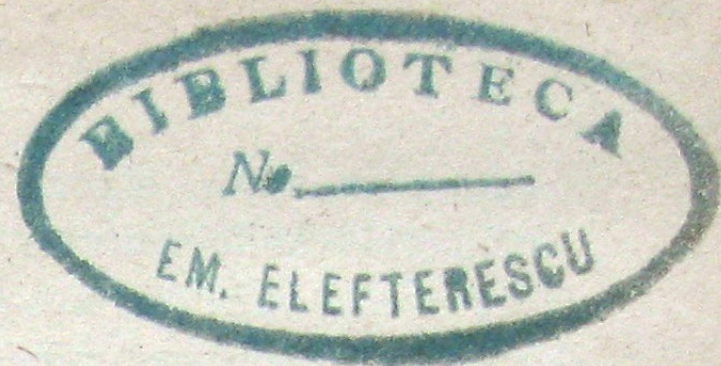
ce mai tare, din ce în ce mai luminată și mai bogată, din ce în ce mai conștientă de înalta-și menire.

„Biblioteca“ va apărea în mici broșuri, pe un preț cât se poate de redus și va îmbrățișa întregul domeniu economico-național. Subiectele vor fi tractate într-o formă limpede și ușoară, într-o limbă cât mai românească, adresându-ne la scriitorii noștri de valoare și câte-odată și la celebritățile străine.

Cu așa scop și cu așa mijloace dăm drumul primului număr al „Bibliotecei antisemite“ și salutăm zorii albi ai secolului XX-lea ca ziua deșteptării economice și naționale a nemului românesc, cu încrederea tare că o dată cauza sfântă, a căreia apostoli suntem, că vom învinge.

Comitetul de redacție
al
BIBLIOTECEI ANTISEMITE

1 Ianuarie 1901.

SIMULACRUL EMIGRĂREI OVREILOR DIN ROMÂNIA

I

Svonul emigrărei și înscenarea simulacrului

Cu mult înainte de a trece prin mintea vr'unuia dintre Ovreii din România, ca să părăsescă țara pe care ei o cred de pământul făgăduinței, spre a'si căuta aiurea o patrie mai ospitalieră, în depărtatele regiuni ale lumii noi, organele de publicitate ale Alianței Israelite Universale au anunțat cu siguranță faptul că ovreii au să începă să emigreze din România, tot așa după cum odinioară Profetii Iudei au prevestit marele eveniment al nașterii lui Mesia încă așteptat de poporul ales. Acest surprinzător svon, de și pornit dintr'o sorginte care era reputată ca cea mai sigură în materie de interese ovrești, a fost totuși cu multă îndoială audit în străinătate și în țară, fiind bine știut de totă lumea că evreii, om practic, nu părăsesc nici

odată o situațiune sigură, chiar atunci când ar fi defavorabilă pentru o situațiune cu perspectivă mai bună dar nesigură. Cu toate acestea știrea emigrării repetându-se zilnic și zilnic reconfirmându-se de către ziarele semite și filosemite din Franța, Anglia, Germania, Italia, Austro-Ungaria și alte state a început a fi creșută de o mare parte a publicului. Reprodusă apoi și de către cele alte ziare care nu sunt în serviciul intereselor evrești și însoțită de tot felul de comentarii care dau emigrării un caracter îmbucurător pentru țara care se găsea în perspectivă d'a scăpa de niște mosafiri antipatici tuturilor națiunilor îndoiala a început să se risipescă și să se creadă de către marea majoritate a publicului, că într'adevăr, emigrarea evreilor din România nu este o născocire a ziarelor Alianței Israelite Universale, precum se crezuse la început ci un fapt, definitiv hotărât, care avea să se realizeze în scurt timp. Și pentru a da acestui svon și mai multă aparență de veracitate presa evreiască a început, ceva mai în urmă, să publice ofrandele făcute de avuții filantropi, tot evrei și dânsii, coreligionarilor lor din România, decizi a emigra în America. E

forțe probabil ca preținșii filantropi să nu fi dat nici un ban din punga lor pentru scopul arătat, ci numai să fi consimțit a li se face onorea ca să figureze prin ziare ca donatori spre a servi cauza Alianței Israelite Universale. Acesta, va fi avansat ore care sume pentru executarea planului ei, dar avea interes ca să facă sgomot zilnic cu trimitere de ajutoare și de aceia a recurs și la mijlocul ofrandelor oferite de preținșii filantropi.

După îndeplinirea acestor meniri, Alianța Israelită Universală a trimis și câțiva emisari în România, pretextând că merg din propria lor inițiativă ca să se încredințeze prin ei însuși de condițiunile stărei emigranților și mai ales ale evreilor din Moldova. Misiunea însă, adevărata misiune a acestor emisari, era ca să dea cuvenitele instrucțiuni căpeteniilor de comunități israelite din orașele și târgurile Moldovei, de cum trebuie să procedeze în lucrarea simulacrului de emigrare, pentru ca simulacrul să învârtescă toate aparatele și caracterele unei adevărate emigrări. Tocmai după îndeplinirea acestei misiuni confidențiale și plecarea emisarilor înapoi, a început să se anunțe prin ziarele filosemite din țară, că se fac pregătiri de emigrări

în câte-va localități din Moldova. Treptat, treptat s'a dat apoi informațiuni mai detaliate, indicându-se până și numărul și numele evreilor decisi a emigra precum și al localității fiecăruia dintr'înșii. Presa semită din streinătate a reprodus cu interes, și di cu di toate informațiunile diarelor românești închinat causei evrești asupra emigrării evreilor din România. Osebit de aceste reproducțiuni, mai publica și alte corespondențe pretinse de proveniență din România, dar fabricate în oficinele diarelor ovrești din streinătate. Era dar firesc că după un sgomot ce a circulat neîntrerupt atâta timp, și în confirmarea căruia au mai venit și alte împrejurări, să nu rămâe de cât un foarte restrâns număr de persoane, cari să continue a se mai îndoi despre exactitatea știrei emigrării evreilor din România.

Némul ovreesc cel mai vechi din némurile în ființă ale Europei, șiret și prefăcut din firea lui, nu și-a aplicat activitatea în tot trecutul său istoric de cât a se perfecționa în aceste însușiri sub raportul cărora nu'l întrece și probabil că nu'l va întrece nici odată vre-un alt popor din lume. Prin mijlocul acestor însușiri el a reușit să acapareze capita-

lurile lumii și să exerciteze o influență considerabilă asupra unei părți a diplomației marilor puteri ale Europei. Rafinați în abilitatea de a înșela, ei știu să și combine planurile ast-fel în cât să concure toate aparențele, a da minciunei caracterul adevărului, închipuirei caracterul realității. Tot așa au procedat și în cestiunea emigrării Ovreilor din România care a făcut atâta zgomot cât n'au făcut toate emigrările de până acum. Alianța Israelită Universală a avut un mare interes ca să se răspândească zvonul în totă lumea că Ovreii din România emigreză în America. Ca să dea zvonului aparențele realității, a organizat un simulacru de emigrare. Simulacrul a fost cu atâta dibăcie pus în scenă în cât, chiar ómenii cei mai neîncredători au sfârșit prin a nu se mai îndoi de faptul că Ovreii s'au hotărît într'adevăr ca să emigreze în America părăsind cu desăvîrșire România.

Insă și diplomația streină care are cele mai numeroase și mai sigure mijloce de informațiuni a fost indusă în eróre de șiretenia Alianței Isdraelite Universale și a crezut în ființa realității unui eveniment social, care nu era în realitate de cât un simplu simu-

lacru. Corespondențele diplomatice schimbate între guverne pentru a opri emigrațiunile și a înapoia pe emigranți, nu mai pot lăsa nici o îndoială că diplomația a considerat pretinsa emigrare ca un fapt real și indestul de grav.

Cu această ocaziune, Ovreii au dovedit că sunt așa de fini în arta d'a înșela și mistifica în cât sunt în stare a păcăli chiar diplomația. A înșelat'o la congresul de la Berlin, care ne-a impus abrogarea Art. 7 din Constituțiune; a înșelat'o și acum făcând'o să vadă în pelerinajul câtor-va sute de Ovrei, un grav eveniment social, care amenința a turbura liniștea și echilibrul politic al Europei.

II

Causa determinată a simulacrului

Mișcarea antisemită începută în România, în scopul de a împedica, pe tótecăile legale, năvălirea ovreilor în țară și de a combate cu tótă energia posibilă silintele némului lor d'a transforma Regatul României într'un nou regat al Palestinei a în-

grijit, mai mult de cât ori care altă mișcare, pe Alianța Isdrailită Universală. Ea a vădut într'acéstă mișcare eminamente patriotică și națională o stavilă puternică, cu multă probabilitate de a nu deveni neînălăturabilă, la realizarea aspirațiunei sale. Ca în tóte împrejurările de aceiași natură, Alianța Isdrailită Universală, nu s'a arătat cătuși de puțin inquietată de începerea acestei mișcări pornită într'adins ai zădărnici scopul și mijlócele; a afectat din potrivă o complectă nepăsare, ca și cum n'ar fi voit nici măcar să afle despre existența și munca ei. În realitate însă a luat în grabă și cu precauțiune tóte măsurile ce i au stat prin putință ca să o combată cu înversunare și să o discrediteze în considerația lumii, făcând-o să trecă drept o pornire a unor descreerați care umblă să provóce turburări și scandaluri asmuțind publicul contra ovreilor pentru ca să tragă din certe turburări și scandaluri folóse personale. Ziarele ovrești din streinătate și din țară au atacat cu multă violență acéstă mișcare și n'au cruțat în atacurile lor, nici unul din mijlócele imorale ce sunt caracteristice acestui ném ca spionagiul, minciuna, calomnia și trădarea. Ovrei

aŭ susținut prin organele din țară, vândute intereselor lor, dar numai prin cele din țară, că o ceată de cavaleri de industrie și-aŭ pus în gând și aŭ început o mișcare ca să turbure liniștea situațiunei și să pescuiască în apă turbure speculând credulitatea celor naivi; că populațiunea orașelor și mai ales a satelor, departe de a fi antisemită are din potrivă o mare simpatie de ovrei și cele mai intime raporturi cu ei. Aceste enormități s'aŭ spus de diarele *Adevărul*, *Patriotul*, *Constitutionalul*, etc. Ast-fel continuând a afecta indiferența și silindu-se a înegri prin pressă mișcarea antisemită în ochii streinătăței, Alianța Isdraelită Universală a urmărit pas cu pas progresul acestei mișcări, care mergea din di în di tot întindându-se și întărindu-se. Evenimentele n'aŭ întârziat în fine de a convinge pe cei din Alianța Isdrailită Universală că scopul mișcării antisemite și legalitatea mijlócelor ei de acțiune "i dau o putere extraordinară de rezistență pe care întru nimic nu o póte micșora clevetirile calomnióse ale ziarelor ovreești; că din potrivă, cu cât aceste atacuri s'aŭ înăspřit mai mult, pe atât a mers și puterea ei crescând prin achisițiuni importante de nooi

elemente viguróse. Și într'adevăr mulți bărbați de frunte, distinși prin superioritatea însușirilor morale și intelectuale, cari voiaŭ să păstreze o atitudine rezervată fără a lua parte activă la lupta contra ovreilor, s'aŭ devotat la urma urmei mișcării antisemite determinați exclusiv numai de indignarea produsă de calomniile pressei ovreești îndreptate contra antisemitismului. După o experiență de câți-va ani, Alianța Isdrailită Universală, s'a convins în fine, că prin mijlócele întrebuintate, care i-aŭ fost tot-d'auna de folos, dar care s'aŭ usat cu desăvîrsire nu 'și mai póte ajunge scopul propus; că prin minciuni și calomnii nu póte slăbi necum repune mișcarea antisemită; că pentru a reuși în scopul ei trebuie să recurgă la un nou expedient, la o nouă strategie ovreiască. Atunci s'a chibzuit și s'a decis ca să se însceneze un simulacru de emigrare, adică o șarlatanie nouă, nu mai puțin imorală ca cele precedente de cari s'a servit.

Distrugerea mișcării antisemite române, fiind scopul Alianței Isdrailite Universale, mijlocul unui simulacru de emigrare i-a părut cel mai eficace și mai expeditiv pentru ajungerea acestui scop.

Eată ce 'și au zis ovreii din alianță :

„Să îndemnăm câte-va sute de ovrei, luați din toate orașele și târgurile Moldovei ca să se prefacă că părăsesc cu deservire țara pentru ca să se stabilească în America. Să provocăm un mare sgomot prin diarele noastre din totă lumea, despre plecarea în parte a fie-cărui ovrei din comuna respectivă. Să exagerăm prin descrițiuni patetice, scenele sfîșietore ale despărțirii ovreilor de familiile lor ca să atragem atențiunea asupra-le. Să strigăm pe fie-care din neconținut și pe toate tonurile prin toate ziarele noastre că emigrarea ovreilor din România este consecința directă și imediată a persecuțiunilor pe cari le îndură ovreii de la români, asmuțiți în contra lor de antisemiții din țară. Se captivăm în favoarea evreilor prin exagerarea crușimilor la cari sunt supuși, compătimirea umanității, să interesăm cabinetele marilor puteri ale Europei de gravitatea evenimentelor ce se petrec în România cu ovreii, atrăgându-le atențiunea că dîensele pot avea o funestă înrîurire asupra liniștei Europei, în cazul când exemplul Românilor s'ar imita și de alte națiuni. În fine să căutăm prin afiliații noștri care au pătruns în înalta diplomatie a Europei se desfășure toată abili-

tatea și silințele lor ca să decidă pe cabinetele marilor puteri să intervieve în favoarea ovreilor și printr'o presiune colectivă asupra guvernului român să'l constrângă a opri emigrările ovreilor, prin nimicirea cauzei cari le provacă adică prin distrugerea mișcării antisemite din România.

Eată planul alianței Isdrailite Universale, pe care s'a silit a'l aduce la îndeplinire. Acest plan, deși ingenios, de altminterlea n'a reușit. Opiniunea publică din țară și din streinătate nu s'a alarmat de prefăcutele bocete și tânguiri ale ziarelor ovreești iar mișcarea ce s'a produs în diplomatie n'a avut caracterul dorit de alianța Isdraelită Universală.

Câte-va guverne în temerea că vagabondii emigranți să nu rămăe în statele lor s'au grăbit de a notifica guvernului român că nu vor mai permite intrarea ovreilor pe teritoriul lor de nu vor proba că au mijloce îndestulătoare d'a se duce până la locul destinațiunei. În urma acestei notificări guvernul român a luat decisiunea a nu mai libera paspoarte ovreimei care pretexta că se duce să se stabilească în America și se opreău apoi în deosebitele orașe ale Europei, spunând că nu mai are mijloce ca să meargă

706.286
706.286

înainte spre a îngriji autoritățile locale cu neplăcuta lor prezență. Pretinsa emigrare, abia începută s'a conținut. Șarlatania ovreiască n'a putut isbuti în scopul imediat pe care l'a avut în vedere și care era subordonat altui scop mai mare : idealul ovreimei de pe tot globul. Alianța Isdrailită Universală, n'a reușit prin simulacrul de emigrare se distrugă mișcarea antisemită Română. Cu toate acestea simulacrul de care este vorba și care pe dânsa n'a costat-o mai nimic, relativ cu fondurile de cari dispune, țerei noastre i-a cauzat multe și însemnate pagube pe care le vom arăta mai la vale.

III

Probele doveditoare ale simulacrului de Emigrare

Am relevat mai sus faptul că emigrarea ovreilor din România a fost trâmbițată *urbi et orbi* de către diarele Alianței Isdrailite Universale cu mult înainte de a se fi făcut măcar vorba în Moldova despre vr'un gând de emigrare al ovreilor. Acest singur fapt, dovedește prin el însuși și în mod neîndoios

celui ce 'l examinează cu luare aminte că pretinsa emigrare a ovreilor din Moldova a fost zămislită și dădăcită în oficinele Alianței Isdrailite Universale, iar nici de cum în spiritul pretinsilor emigranți.

Emigrările de popore sau de colonii nu se improvisează ca minciunile ovrești; ele nu se produc pe neașteptate, după ordinul cutăruia, sau dupe povăța vr'unui interesat. Ele presupun tot-d'auna o înțelegere prealabilă stabilită între un număr ore-care de familii, cari se găsesc în aceleași condițiuni de viață supuse la aceleași vicisitudini, privațiuni și suferințe și sunt silite de nevoi comune ca se investigeze în comun acord găsirea unui alt mijloc de existență, după urma căruia se 'și potă procura un trai mai lesnicios, mai dulce, sau cel puțin mai puțin aspru. Această asociațiune de familii 'și alege un comitet însărcinat cu studiul cestiunei. Comitetul caută mai întâiu ca prin trimiși speciali, sau prin corespondență să se înformeze cu deamăruntul de condițiunile tuturilor localităților în cari colonia s'ar putea stabili; de avantajele și desavantagiile fiecărei localități; de cheltuelile drumului și ale instalațiunei în noua patrie, etc, etc.

După procurarea tuturilor acestor informațiuni, neapărate, se ia hotărîrea definitivă a emigrării, fixându-se epoca plecării, cel puțin după doi trei ani, ca emigranții în perspectivă se aibă timp a 'și regula și liquida afacerile și a se desface cu încetul de proprietățile imobile sau mobile.

Ast-fel s'a petrecut lucrurile cu pretenții emigranți ovrei din România? Nu! Nici-o înțelegere prealabilă n'a avut loc între resleții vagabonți ovrei, cari au afectat mai târziu hotărîrea de a emigra; nici o lucrare pregătitoare n'a mijlocit, care se dea semn de vr'un gând de emigrare din partea cui-va.

Dar cum s'a înscenat acest simulacru de emigrare? Emisarii Alianței Isdraelite, despre cari am vorbit, au dat toate instrucțiunile convenite capilor de comunități ovrești din orașele și țărgurile Moldovei, de cum trebuie să procedeze în înscenarea simulacrului. Urmând acelor povești sau instrucțiuni, comunitățile Isdraelite s'au înțeles între dânsese ca să recruteze din fie-care oraș și țărg câte două, trei, vagabonți evrei, cărora puindu-le în vedere scopul Alianței Isdraelite să le propue a juca rolul de emigranți, în schimbul unui beneficiu bănesc. Lingușindu-le a-

morul propriu, prin încredințarea dată că s'ar servea o mare cauză a neamului Ovresc, comunitățile au isbutit, fără greutate, a găsi în fie-care centru și centrișor câte câți-va vagabonți, fără nici un căpătâiu, cari au primit să jöce rolul propus. Ast-fel s'a întocmit rînd pe rînd liste de emigranți improvizati, compuse din câte două, trei ovrei holtei, luați din fie care oraș și fie-care țărgușor.

Fie-care listă avea să formeze un convoi și fie-care convoi, trebuia compus din ovrei luați din toate centrele și centrulețele Moldovei cu coloniile de Ovrei.

Aceste convoiuri nu s'au întocmit într'adins pe orașe și țărguri, pentru ca tîmbălăul plecării emigranților să se repete necontenit cu fie-ce plecare a câte două trei Ovrei. Era mai firesc de exemplu ca toți Ovrii din Botoșani să formeze un convoi sau două de emigranți, dar atunci tîmbălăul pornirii lor s'ar fi mărginit la un convoi sau două, pe cîtă vreme după instrucțiunile emisarilor, aplicate de comunități, acele tîmbălăuri trebuiau să se repete de 10, 15 și 20 ori.

Totă suflarea ovreiască din orașe și țărguri

guri avea ordine severe de la Rabinii și instrucțiuni amănunțite în privința manifestațiilor pe cari trebuia să le facă coreligionarilor emigranți, atât la pornirea lor în orașe și târguri cât și la primirea lor dintr'ênsele. Toți ovreii, bărbați și femei, tineri și bătrâni și până chiar și copiii trebuiau să se găsească la gară și să ocupe peronul cu cel puțin două ore înaintea sosirii trenului cu emigranții asceptați. După povețele hahamilor toți afectați o atitudine neliniștită și o mare tristetă, și la vederea trenului se concentrau cu nerăbdare către partea din care venea, ca apoi să ia în masă trenul în lung ca să dea de cei așteptați.

Aceștia erau primiți cu o manifestațiune de dragoste mai mult de cât părintească: îmbrățișerile și pupăturile nu se mai sfârșiau. Colonia ovreiască locală și cu oșpeții ei o porniau apoi în masă de la gară și călătorii erau plimbați în procesiune pe stradele principale până ce se obosiau; atunci erau conduși la casele unde aveau să fie găsduiți. Același ceremonial era întrebuintat și la reconducerea lor la gară în ziua destinată plecării.

Ast-fel, după instrucțiunile date, două e-

vrei, de exemplu, cari trebuiau să plece din târgul Mihăileni, în America, erau cu două săptămēni, cel puțin, anunțați prin presă și prin strigările în sinagoge. Ziua fixată plecării era adusă la cunoștința coloniei cu câte-va zile mai 'nainte. La ziua și ora hotărâtă ovreimea din Mihăileni se găsea concentrată la locul de unde pleca diligenta. Mina ei prefăcută s'asemēna convoiului ce urmărește un car funebru. Când diligenta era gata de plecare, câte-va ovreice începeau să plângă și să se bocescă la un semn convențional dat de rabin sau de haham. Alte ovreice se înghesuiau la diligenta ca să ofere emigranților care un covrig, care o chiflă, care o portocală etc. În fine diligenta pleca și ovreimea se reîntorcea pe la casele respective, cu aerul celor ce se întorc de la cimitir, după îngroparea unei scumpe ființe. Tote aceste peripeții erau a doua și descrise în detaliu în diarele evrești sau evreite din țară, sub titlu de „corespondență particulară.“

Colonia ovreiască din Dorohoiu în timp avisată de pornirea celor două emigranți, îi ascepta cu nerăbdare la locul opririi diligentei. După urările de bună venire, după îmbrățișeri și pupături, urmau manifestațiunile

pe stradă și apoi înquartierarea călătorilor la casele destinate a'î găsdui. Cu aceștia trebuiau să mai plece alți două, trei emigranți din Dorohoiu. Câte-si patru, sau câte și cinci emigranții erau însoțiți la gară de totă colonia evreiască și aci se repetau din nou cele petrecute la plecarea emigranților de la Mihăileni.

Ziarele intereselor ovreești făceau regulat dări de seamă de toate primirile și de toate pornirile prietinsilor emigranți.

D'aci convoiul emigranților mergea la Botoșani unde se mai mărea cu două, trei ovrei; de la Botoșani la Verestî unde mai luau alți două; din Verestî la Pașcani, Podul Ilói, etc. Până să ajungă la Focșani sau Galați convoiul se făcea de câte-va decimii de ovrei și cei porniți din Mihăileni erau de 20 sau 30 de ori obiectul manifestațiunei orașelor și târgurilor prin cari treceau atât la sosire cât și la pornire.

Diarele ovreești din țară n'au scăpat neînregistrată nici o manifestațiune făcută prietinsilor emigranți, căci așa era ordinul cancelariei Alianței Isdraelite.

Aceste corespondențe, fecunde în exagerări și mai fecunde în minciuni, au fost repro-

duse și comentate de către diarele semite din streinătate în așa fel în cât cititorul, neprevenit că sunt minciuni ovreești, ar fi crezut că românii au întrecut în sălbăticie pe Zuluși și pe Cafri.

Uniformitatea purtării coloniilor ovreești din orașele și târgurile țării, față de pretenșii emigranți, până și în cele mai mici amănunte, dovedește că toate s'au supus unor porunci precise, unor instrucțiuni pregătite de mai înainte de către Alianța Israelită Universală și transmise prin emisarii ei, comunităților ovreești din țară. Acestea le-au aplicat pretutindenea punctual. Dacă emigrarea ar fi fost sinceră și manifestațiunile făcute de colonii, emigranților, spontanee, manifestațiunile s'ar fi deosebit de la un oraș la altul, de la un târg la altul. Emigrarea nefiind însă sinceră, ci numai un simulacru de emigrare executat după poruncă, regularitatea și punctualitatea executării ordinului, pretutindenea 'i dovedesce natura lui prefăcută.

Se știe că după stăruințele ovreilor, guvernul nostru a procurat emigranților permise de liber parcurs pe căile ferate de la locul de plecare și până la hotarul țerei.

Se mai știe încă că pseudo-emigranții au insistat cu deosebire ca să li se dea vagoane de mărfuri, pentru a fi cu toții la un loc, separați de cei alți călători și scutiți tot de o dată de taxa transportului bagagelor. Această cerere, care le-a fost acordată de către administrația Căilor Ferate, fusese făcută iarăși după recomandățiunea emisarilor Alianței Israelite și tindea la urmărirea unui îndoit scop:

1. Ca din faptul acordării transportului gratuit, de către guvernul român ovreilor emigranți, presa ovrească se conchidă, precum a și conchis, că guvernul român era convins că ovreii nu mai puteau suferi asprimea persecuțiunilor îndreptate contra lor, și ca să evite masacre și spolieri, s'a decis ca să înlesnască persecutaților mijlocul de a emigra aiurea.

2. Ca vedându-i lumea — și diarele ovrești exagerând lucrul — călătorind în vagoane de mărfuri să se încredințeze chiar dintr'acest fapt, că pretinșii emigranți trebuie să fi fost supuși la mari vexațiuni și suferințe, pentru ca să se fi putut decide să călătorească ca dobitocele înghesuiți în vagoane de mărfuri numai ca să scape de urgia

și batjocora Românilor. Câte tablouri sfișietoare nu s'au făcut de diarele ovrești din streinătate și din țară având de obiect convoiurile de vagabonzi, în vagoane de mărfuri, porniți în emigrare.

Ce s'au făcut convoiurile plecate?

Vr'o două dintr'ênsele, cele d'întâiu, s'au încrucișat pe drum, adică pe când primul se reîntorcea din Canada, țara de emigrare, cei d'al doilea se ducea tot la Canada. Cele alte convoiuri au rămas: unul în Amsterdam, altul în Germania, altul în Austria, altul în Ungaria.

În Canada s'a procurat primului convoi pământ de lucru, material de construcțiune a locuințelor și mijloce ca să și aplice activitatea în cultivarea pământului. Nici unul nu s'a decis ca să se pue pe lucru. Toți au părăsit pământul dat și au pornit înapoi, pretextând că nu se pot aclimatisa, sau că nu le convine profesiunea de agricultor. În realitate nu era nimic adevărat: s'au dus în Canada, fiind că au avut ordin a simula o emigrare, dar nu s'au dus cu gândul ca să se stabilească acolo.

Când a sosit al doilea convoi, primul o ștersese la sănătoasă și autoritățile Cana-

diene nu 'i-au mai făcut aceeași primire ca celui d'intîi, ci l'au luat la gônă. Convoiu-
rile rămase pe drum în orașele Europei au
nceput a se plînge că n'au mijlóce nici ca
să mîergă înainte nici ca să se întorcă înapoi.
Așa era ordinul dat în scopul ca ziarele e-
vreești să pótă deduce din acest fapt, lucru
care s'a întîmplat, că persecuțiunile evreilor
în România au ajuns la atîta crudime în cât
'i-au silit se-și ia lumea în cap, fără să aibă
măcar mijlócele neapărate ca să ajungă la
locul destinațiunei, unde 'și-au propus a se
duce.

Tóte împrejurările arătate pînă aci concură
a convinge, pînă chiar și pe cei mai obsti-
nați filosemiți, că pretinsa emigrare a evreilor
din România, n'a fost de cât un simulacru de
emigrare, conceput de către Alianța Isdrae-
lită Universală și adus la îndeplinire cu punc-
tualitate matematică de către emisarii Alianței
și comunitățile evreești din Moldova, după
instrucțiunile date de către Alianța Israelită.
Pretinsele convoiuri de emigranți ovrei n'au
fost alcătuite ca tóte emigrările pornite
din statele Europei, pentru a se stabili de-
finitiv în cele alte continente, adică din fa-
mili, ci din adunături de ovrei din orașele

și târgurile Moldovei, fără familii, fără do-
miciliu stabil și fără profesiune cunoscută.
O emigrare presupune o colonie, o colonie
presupune o societate de familie, cari au con-
vietuit în acelaș loc și s'au uniformat unele
altora prin condițiunile comune ale traiului
lor. E în firea lucrurilor că pretinșii emigranți
din România nu puteau constitui o colonie
fiind-că nu s'a vedut nici o dată pînă astă-
di o colonie de bărbați. Menirea coloniilor
este de a popula țările deșerte, cari n'au lo-
citori. O colonie compusă numai de bîr-
bați este fatal destinată ca să piară : Ovrei
n'au plecat însă cu gândul ca să stabilească
o colonie în Canada, ci s'au dus ca să si-
muleze o emigrare credută indispensabilă pen-
tru interesele Alianței Israelite Universale
care urmărea repunerea mișcării antisemite
din România.

IV

Consecințele simulacrului de emigrare

Alianța Israelită Universală, nu și-a putut
ajunge scopul prin simulacrul de emigrare,
ca să înăbușe mișcarea antisemită Română,

dar a reușit prin acest simulacru, ca să pricinuiască țerei multe și mari pagube, cari sunt pentru dânsa tot atâtea câștiguri. Pe dânsa n'a costat-o aproape nimic, fiind sémă de mijlócele de cari dispune înscenarea acestui simulacru, dar nouă ne-aū causat daune incalculabile. Rēul pe care ni l'a făcut, reprezenta pentru dânsa un enorm câștig, cu privire la ajungerea idealului aspirațiunei sale. Pentru ovreiū, prețuește tot atât cât și folosul obținut dintr'o afacere, rēul pe care'l pricinuește unui neovreiū, unui individ de alt nēm.

Permisele de liber parcurs pe căile ferate române, procurate de către autoritățile noastre publice, ovreilor cari s'aū prefăcut că voesc să emigreze în America, însuma o țifră însemnată în venitul Căilor Ferate Române și o cheltuială echivalentă din fondurile extraordinare ale ministerului de interne. Acéstă mare cheltuială s'a făcut în vederea unui folos nerealizat. Dacă ne-am fi scăpat de ovreiū vagabondī, căroră li s'aū procurat transportul gratis ca să scape țara de ei, am fi dobândit un mare folos, căci s'ar fi imputinat cu câte-va sute numărul ovreilor cari trăesc din escrocherii și tot felul de întreprinderi

imorale. Cheltuiala făcându-se fără cel mai mic folos, prețul acelor transporturi aū fost bani asvîrliți în vânt, o mare pagubă de care s'a bucurat ovreimea după glob.

O altă pagubă și mai însemnată ca cea precedentă a fost cheltuiala făcută de către guvernul nostru, cu reînpatriarea emigranților și trimiterea fie-căruia la locul său. Ziarele aū anunțat că guvernul a cheltuit cu aducerea înapoi a emigraților suma de 800000 lei. Se pôte ca acéstă sumă să fi fost exagerată dar cred că s'a cheltuit cu ducerea și întórcerea ovreilor până la suma de un milion.

Acéstă sumă, în timp de abondență chiar reprezenta un articol însemnat în budgetul statului. Pe timp de crisă și mai ales prin crisa prin care trece țara noastră ea însemnéză o sumă enormă în partida cheltuelilor extraordinare. Țara a fost silită din cauza criticei sale situațiuni financiare să suprimе lucrări angajăte, în curs de executare pentru ca să asvîrle în vînt, ca o cheltuială extra necesară suma de un milion. Ovreiū 'și aū bătut joc de noi.

Svonul emigrărei s'a răspândit tocmai în momentul în care se agravase situațiunea

financiară a statului din cauza exagerării crisei economice. La temerile inspirate piețelor streine de crisa noastră economică, s'a adăugat panica svonului de emigrare, care inspiră și mai mari temeri piețelor financiare, de ore-ce se da de cauza emigrării persecuțiuni religioase, cari puteau provoca lupte intestine și pôte chiar invasiuni streine. Capitalurile fug ca dracul de tămâie de fluctuațiunile incerte, dubioase, periculose. Creditul țării redus de exagerația crisei economice a fost aproape nimicit de svonul emigrării și mai ales al pretinselor cause ce se atribuiau acestui fenomen social. Comercianții români au suferit multe neajunsuri și multe pagube după urma sgomotului produs de acest simulacru de emigrare.

Cu prilejul plecării convoiurilor de pseudo-emigranți o sumă de familii din orașele și țărgurile Moldovei, s'au coborât sub fel de fel de pretexte și mai ales sub acela că petrec pe emigranți și s'au stabilit pe furis, în orașele Muntenii în care elementul evreesc este puțin numeros. Orașele de munte, precum și toate comunele urbane ca Râmnicu-Sărat, Buzău, Câmpu-Lung, Văleni-de-Munte, Titu, etc., cari înaintea pretinsei emigrări aveau

un număr de familii mic, relativ cu populațiunea română, s'au umplut de evrei strecurați cu ocasiunea simulacrului de emigrare adăpostiți de coreligionarii lor. cari le au înlesnit stabilirea acolo.

Partea cea mai numeroasă a pretinșilor emigranți știind că nu fac de cât o călătorie de plăcere ca să simuleze o emigrare, s'au folosit de această ocazie și au lăsat țolele în orașele de trecere, unde aveau de gând să se stabilească la întorcere. Ast-fel, emigrarea n'a constatat de cât din invasiunea Munteniei de către evreii din Moldova. Rēul ce va rezulta dintr'această strămutare a evreilor din Moldova în Muntenia ni'l înfățișează starea orașelor Moldovei.

În locul ovreilor plecați din Moldova s'au strecurat tot pe furis, sumă de familii ovrești din Galiția și Bucovina cari au umplut cu mult prisos golul lăsat de cavalerii emigranți. Cu alte cuvinte simulacrul de emigrare, între alte consecințe rele, căci bună nu e nici una, a avut și consecința unei duble emigrări de ovrei:

a) Acelor ce au părăsit Moldova și s'au stabilit în Muntenia;

b) A celor ce au emigrat din Galiția și Bucovina și s'au stabilit în Moldova.

Pe lângă aceste emigrări se mai poate menționa și o a treia: vagabonzii ovrei din Germania și Austro-Ungaria, cari s'au introdus prin contrabandă în țară pe lângă emigranții înapoiți, pretextând că fac parte din categoria acestora.

În fine răul cel mai mare pe care ni l'a pricinuit simulacrul de emigrare și care constituie câștigul cel mai însemnat al Alianței Isdraelite Universale este nenorocita măsură luată de guvernul român d'a se permite Ovreurilor ca să se stabilească în comunele rurale. Contactul nemului Ovreesc cu populațiunea noastră rurală va fi fatal.

O tristă și amară experiență ne-a probat că în toate satele în cari au pătruns ovrei, populațiunea indigenă a început imediat a degenera. Căsătoriile și nașterile au scăzut iar media mortalității a mers tot micșorându-se. Condițiunile materiale, morale și intelectuale ale populațiunii rurale s'au ofilit sub influența pernicioasă a ovreurilor: în scurtă vreme ea a sărăcit; și a pierdut însușirile morale ce o caracteriza și cu dănselle a slăbit și vigoarea inteligenței și judecăței sale. Ovreurii

cari au pătruns în sate goi și flămânzi s'au îmbogățit ca prin farmec numai prin exploatarea mârșavă a credulității și nobilelor sentimente ale populațiunii rurale. Ca o lipitoare flămândă care sugă sângele victimei, cu atât mai multă aviditate, cu cât sângele este mai curat, și care cu cât se îmbuibă mai mult cu atât îi cresce și foamea și pe atât usucă ființa pe care o sugă, ovreurii au supt cu desăvârșire populațiunea rurală din satele în cari au pătruns și au istovit-o și fizicamente, moralmente și intelectualmente. Dacă s'ar menține această măsură numai 10-15 ani, populațiunea română a satelor va fi copleșită de ovrei ca și cea a comunelor urbane. Moldova nu va mai fi de cât cu numele o țară română; în realitate va fi o țară exclusiv ovreiască.

Eată cât au câștigat ovreurii cu simulacrul lor și cât a păgubit țara.

V

Concluziunea

Alianța Israelită Universală prin simulacrul săvârșit, dar neisbutit, a înșelat opinia publică a lumei întregi, care a considerat

emigrarea Ovreilor ca un fapt real; a înșelat cabinetele unor mari puteri din Europa și America; a înșelat și pe guvernul român.

Inscenarea simulacrului a avut de scop năbușirea mișcării antisemite române — scop imediat dar subordonat unui alt scop superior: cucerirea României și transformarea ei într'un regat Ovreesc. N'a reușit în scopul ei imediat, este adevărat, dar a câștigat mul, foarte mult cu privire la scopul final. Dacă ea ar fi pierdut din această întreprindere încă nu s'ar fi descuragiat, ca să renunțe la scopul ei de a înăbuși mișcarea antisemită română; când însă a avut atâtea câștiguri însemnate, după urma acelui simulacru este evident ca încorajată de perderile noastre și de câștigul ei, va reîncerca întreprinderea servindu-se de o altă șarlatanie.

Cursa pe care ne-a întins'o ca să ne dissolve trebuie să ne facă mai atenți pe viitor, ca să nu mai fim surprinși, cum am fost de emigrarea ovreilor care n'a fost de cât un simulacru. Mișcarea noastră antisemită, fiind stînca ce împiedică întreprinderea ovreiască de a'și ajunge țelul propus, e neîndoios că ovreimea de pe tot globul pământesc vor da concursul ei Alianței Isdraelite Universale, ca să

sfărâme această stîncă și se-și urmeze calea care duce la realizarea aspirațiunii ei.

Noi cari cunoștem intențiunile și cari nu suntem streini de însemnătatea mijloacelor de care dispunem, avem imperioasă și sfânta datorie ca să fortificăm această stîncă și să o facem inespugnabilă atacurilor ovrești. Ca să o putem fortifica ast-fel în cât să avem convingerea că va fi în stare ca să reziste ori-care ar fi numărul dușmanilor și puterea armelor lor trebuie :

1. Ca din mișcarea antisemită română să facem o școală de educațiune națională, căci o școală de educațiune națională a făcut din stremoșii noștri un zid de apărare al patriei pe care nu l'a putut escalada nici Turcii nici Ungurii, nici Polonii, nici Tătarii, nici Rușii etc.

2. Să ne silim din toate puterile noastre a ridica sentimentul religios al poporului român din nenorocire foarte decăzut. Nu trebuie să perdem din vedere că avem de vrășmaș un neam care a vedut născând și murind generații de națiuni și popore, ca să dic așa; care a resistat tuturilor adversităților soartei în timp de patru mii de ani și care nu'și

datoresce forța de rezistență de cât exclusiv simțimântului religios.

In zadar vom fi antisemiți acă nu vom avea conștiință că suntem români și nu vom avea sentimentul naționalității noastre. In zadar vom fi antisemiți dacă nu vom fi buni creștini, fiind-că ovreii se supun unei porunci religioase, voină să ne cucerască și noi trebuie să îndeplinim o datorie sfântă apărându-ne religiunea noastră, care este una din temeliiile de căpetenie ale naționalității noastre.
